

Zbornik sudske prakse

Predmet C-276/16

**Prequ' Italia Srl
protiv
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Corte suprema di cassazione)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Načelo poštovanja prava obrane – Pravo na saslušanje – Uredba (EEZ) br. 2913/92 – Carinski zakonik Zajednice – Članak 244. – Naplata duga u području carina – Izostanak prethodnog saslušanja adresata prije donošenja ispravka rješenja o utvrđenju obveze – Pravo adresata na suspenziju izvršenja ispravka rješenja o utvrđenju obveze – Izostanak automatske suspenzije u slučaju podnošenja žalbe u upravnom postupku – Upućivanje na uvjete iz članka 244. Carinskog zakonika”

Sažetak – Presuda Suda (sedmo vijeće) od 20. prosinca 2017.

Pravo Europske unije – Načela – Prava obrane – Pravo na saslušanje – Doseg – Rješenje o utvrđenju obveze koje su carinska tijela donijela bez prethodnog saslušanja – Nacionalni propis koji samo predviđa mogućnost zahtijevanja suspenzije izvršenja tog rješenja sve do njegova eventualnog preinačenja – Izostanak automatske suspenzije – Nepostojanje ograničenja odobravanja suspenzije izvršenja kada postoje razlozi koji dovode u sumnju sukladnost rješenja s carinskim zakonodavstvom ili kada postoji opasnost nastanka nepopravljive štete – Povreda prava obrane – Nepostojanje

(Uredba Vijeća br. 2913/92, kako je izmijenjena Uredbom br. 2700/2000, čl. 244.)

Pravo osobe na saslušanje prije donošenja odluke koja može negativno utjecati na njezine interese treba tumačiti na način da prava obrane adresata ispravka rješenja o utvrđenju obveze, koje su donijela carinska tijela u uvjetima izostanka prethodnog saslušanja zainteresirane osobe, nisu povrijeđena ako se nacionalnim propisom, koji omogućuje zainteresiranoj osobi pobijati taj akt u okviru upravnog postupka, samo predviđa mogućnost zahtijevanja suspenzije izvršenja tog akta sve do njegova eventualnog preinačenja, upućivanjem na članak 244. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000., a da pritom podnošenje žalbe u upravnom postupku ne dovodi automatski do suspenzije izvršenja pobijanog akta, s obzirom na to da primjena članka 244. drugog stavka Carinskog zakonika od strane carinskih tijela ne ograničuje odobravanje suspenzije izvršenja kada postoje razlozi koji dovode u sumnju sukladnost osporavane odluke s carinskim zakonodavstvom ili kada postoji opasnost nastanka nepopravljive štete zainteresiranoj osobi.

U odnosu na odluke o naplati u području carina, upravo uzimajući u obzir opći interes Unije za naplatu vlastitih sredstava u što kraćem roku, članak 244. drugi stavak Carinskog zakonika određuje da ulaganje pravnog lijeka protiv rješenja o utvrđenju obveze suspendira izvršenje tog rješenja samo ako postoje valjani razlozi za uvjerenje da je osporavana odluka neusklađena s carinskim propisima ili

da postoji opasnost da bi osobi na koju se ona odnosi mogla biti nanesena nepopravljiva šteta (vidjeti u tom smislu presudu od 3. srpnja 2014., Kamino International Logistics i Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 i C-130/13, EU:C:2014:2041, t. 68.).

Budući da odredbe prava Unije, kao što su odredbe Carinskog zakona, treba tumačiti u skladu s temeljnim pravima koja, u skladu sa stalnom sudskom praksom, čine sastavni dio općih pravnih načela čije poštovanje osigurava Sud, nacionalne odredbe kojima se provode pretpostavke za određivanje suspenzije izvršenja predviđene člankom 244. drugim stavkom Carinskog zakonika, morale bi u uvjetima izostanka prethodnog saslušanja spriječiti usku primjenu ili usko tumačenje navedenih pretpostavki (vidjeti u tom smislu presudu od 3. srpnja 2014., Kamino International Logistics i Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 i C-130/13, EU:C:2014:2041, t. 69. i 70.).

Budući da adresat ispravaka rješenja o utvrđenju obveze, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, može ostvariti suspenziju izvršenja navedenih akata sve do njihova eventualnog preinačenja i da se, u okviru upravnog postupka, uvjeti iz članka 244. Carinskog zakonika ne primjenjuju restriktivno, što je na nacionalnom sudu da ocijeni, nije došlo do povrede poštovanja prava obrane adresata ispravaka rješenja o utvrđenju obveze.

(t. 58., 59., 61., 63. i izreka)